

Čís. 9828.

Byl-li vymáhající věřitel po bezúspěšné veřejné dražbě movitostí exekučním soudem vyzván, by do stanovené lhůty pojmenoval kupitele, ano, neučiní-li tak a nebudou-li věci v této lhůtě jiným kupitelům prodány, bude prodejové řízení podle § 200 čís. 3 a § 282 ex. ř. zrušeno, jest na vymáhajícím věřiteli, by pojmenoval vážné uchazeče, kteří skutečně věci určené k prodeji koupiti míní a je koupí. Pojmenování uchazečů neoprávněných rovná se nepojmenování kupitelů ve smyslu výzvy a má, nebyly-li věci prodány ani jiným kupitelům, v zápětí zrušení prodejového řízení podle § 200 čís. 3 ex. ř., aniž třeba uvědomiti vymáhajícího věřitele o bezvýslednosti prodeje z volné ruky a vyzvati ho znovu k návrhu na zpeněžení věcí určených k prodeji.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1930, R I 226/30).

Exekuční prodej movitostí zůstal bezvýsledným. Na to usnesením ze dne 23. října 1929 nařízen prodej z volné ruky s výzvou, by vymáhající věřitel do 14 dnů pojmenoval kupitele, jinak že prodejové řízení bude podle §§ 200 čís. 3, 282 ex. ř. zrušeno. Toto usnesení doručeno plnomocníku vymáhajícího věřitele 4. listopadu 1929, kterýž 10. listopadu 1929 navrhl opětovnou dražbu, což však prvý soud usnesením ze dne 14. listopadu 1929, doručeným 18. listopadu 1929 vymáhající straně s poukazem na usnesení ze dne 23. října 1929 zamítl. Na to prvý soud 26. listopadu 1929 podle spisů učinil usnesení, že se prodejové řízení zrušuje podle §§ 200 čís. 3 a 282 ex. ř., avšak usnesení to vůbec nevypravil a stranám nedoručil, neboť právě 26. listopadu 1929 došlo na soud podání vymáhajícího věřitele, v němž jmenuje kupitele z volné ruky. Prvý soud vyhověl tomuto návrhu, nařídil prodej z volné ruky, upustiv takto od svého dosud nevypraveného usnesení zrušovacího ze dne 26. listopadu 1929. Tento prodej z volné ruky předsevzat 17. prosince 1929 opět bezvýsledně, načež prvý soud, aniž by o tomto vymáhajícího věřitele (jeho plnomocníka) vyrozuměl, vydal 19. prosince 1929 usnesení o zrušení prodejového řízení podle §§ 200 čís. 3 a 282 ex. ř. (Form. 160/20). Do tohoto usnesení podal rekurs vymáhající věřitel, namítaje, že § 200 čís. 3 a 282 ex. ř. předpokládá, že vymáhající věřitel před počátkem dražby od pokračování v exekuci upustí, čehož v souzeném případě není, jelikož vymáhající strana podáním ze dne 26. listopadu 1929 řádně v exekučním řízení pokračovala a navrhl, by napadené usnesení bylo zrušeno. Rekursní soud napadené usnesení zrušil a uložil prvému soudu, by dále po zákonu jednal. Důvodů: Stížnosti nelze odepřítí důvodnost, neboť podle § 200 čís. 3 ex. ř. může vymáhající věřitel po zahájení prodejového řízení před počátkem dražby od pokračování v exekuci upustiti; jest pak podle § 203 ex. ř. o návrhu takovém rozhodnouti bez ústního jednání, tudíž takové upuštění, ať v jakékoliv formě, má v zápětí zastavení řízení prodejového. Podle stavu věci, není tu však vůbec návrh vymáhajícího věřitele na upuštění od

pokračování v exekučním řízení, vymáhající věřitel naopak v exekučním řízení návrhem, jemuž první soud vyhověl, pokračoval. Vymáhající věřitel nebyl vůbec o výsledku prodeje z volné ruky vyrozuměn, nýbrž prodejové řízení bez dalšího — bez návrhu — podle § 200 čís. 3 a 282 ex. ř. zastaveno. Je-li pochybnost o úmyslu vymáhajícího věřitele v tomto směru, jest ho přidržeti k precisování návrhu, řízení však trvá dále (Kom. Neumann). V tomto případě podle vylíčeného stavu soud první jednal bez návrhu vymáhajícího věřitele, kterýž v nijaké formě ho nevznesl; vymáhající věřitel měl býti vyrozuměn o výsledku prodeje ze dne 17. prosince 1929 s příslušným vyzváním (f. 176), načež teprve po marném uplynutí lhůty prodejové řízení podle § 200 čís. 3 a 282 ex. ř. se mohlo zrušiti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu ze dne 19. prosince 1929.

D ů v o d y:

Nelze přisvědčiti názoru rekursního soudu, že po bezvýsledném prodeji z volné ruky, který byl nařízen k návrhu vymáhající věřitelky na výzvu v usnesení ze dne 23. října 1929, když veřejná dražba zůstala bez výsledku, nebylo prodejové řízení podle § 200 čís. 3 ex. ř., jak se stalo usnesením prvního soudu ze dne 19. prosince 1929, zrušiti, nýbrž že bylo, pokud se týče že je třeba vymáhající věřitelku o bezvýslednosti prodeje z volné ruky uvědomiti, ji k návrhu na zpeněžení vyzvati a že teprve po marném uplynutí stanovené k tomu lhůty bylo (bude) lze přikročiti ke zrušení prodejového řízení. Po bezúspěšné veřejné dražbě ze dne 21. října 1929 vyzval první soud usnesením ze dne 23. října 1929 vymáhající věřitelku (ex. vzor. čís. 276), by do 14 dní pojmenovala kupitele, ano, neučiní-li tak a nebudou-li věci v této lhůtě jiným kupitelům prodány, bude prodejové řízení podle § 200 čís. 3 a § 282 ex. ř. zrušeno. Na tuto výzvu doručenou 4. listopadu 1929 učinila vymáhající věřitelka dne 26. listopadu 1929 návrh na prodej z volné ruky, pokud se týče jmenovala kupitele. Pro tento návrh, pokud se týče na prodej z volné ruky na to nařízený platí doložka usnesení ze dne 23. října 1929 o případném zrušení prodejového řízení k výzvě na jmenování kupitele. Podle smyslu výzvy bylo na vymáhající věřitelce, by jmenovala vážné kupitele, kteří skutečně věci k prodeji určené míní koupiti a je koupí. Jak se ukázalo, tento předpoklad se nesplnil, neboť k prodeji z volné ruky na den 17. prosince 1929 stanovenému se kupitelé vymáhající věřitelkou jmenovaní, ač byli uvědoměni, a ani jiní kupitelé nedostavili a věci k prodeji určené prodány nebyly. Nepojmenování kupitelů, čemuž podle smyslu výzvy se rovná, pojmenování-li kupitelé neopravdoví, mělo míti podle doložky právoplatného usnesení ze dne 23. října 1929 v zápětí zrušení prodejového řízení podle § 200 čís. 3 ex. ř. Ježto se pojmenování kupitelů vymáhající věřitelkou ukázalo planým a ježto ani jiným kupitelům věci nebyly prodány, právem první soud, pokládaje za to, že případ doložky nastal, přikročil bez dalšího,

jak doložka zněla, ke zrušení prodejového řízení a vydal usnesení ze dne 19. prosince 1929. Rekursní soud, zrušiv toto usnesení a uloživ napadeným usnesením uvědomění vymáhající věřitelky o bezvyslednosti prodeje z volné ruky a nové vyzvání k návrhu na zpeněžení věcí k prodeji určených, pochybil. Pokud dovolací rekurentka uvádí, že se pojmenování kupitelů stalo po lhůtě k tomu určené, tedy opožděně a že již proto bylo řízení prodejové zrušiti, pokud se týče že k pojmenování kupitelů nemělo býti přihlíženo a prodej z volné ruky neměl býti nařízen, stačí k této výtce uvést, že dovolací rekurentka byla o nařízení prodeje z volné ruky vyrozuměna, že však proti tomu nerekurzovala a opožděnost jmenování kupitelů neuplatnila. Dotyčná její výtka jest opožděna a netřeba se jí blíže zabývat.

Čís. 9829.

Nabyli-li hypotekární věřitel napotom vlastnictví k zavazené nemovitosti, mohlo, nebyla-li pohledávka zapravena, býti na ní zřízeno smluvně nebo vnuceně nadzástavní právo. Zanikla-li však pohledávka sloučením, mohlo býti na zaniklé pohledávce nabyto v důvěře v pozemkovou knihu smluvního, nikoliv však exekučního nadzástavního práva.

Nebylo-li přikázání pohledávky, zajištěné smluvním nadzástavním právem na zapravené, ale dosud nevyřazené knihovní pohledávce, odporováno z důvodu, že nadzástavní věřitel nenabyl nadzástavního práva v důvěře ve veřejné knihy, jest předpokládati, že nadzástavní věřitel, nabývaje nadzástavního práva, jednal v důvěře ve veřejné knihy. Byl-li opak tvrzen teprve v rekursu do rozvrhového usnesení, stalo se tak opožděně.

Pro zákaz, jenž byl dán vlastníku hypoteky v předchozí exekuční věci jiného věřitele, by se svou pohledávkou nijak nenakládal, není pozdější smluvní nadzástavní právo neplatné, nýbrž jest jen proti dřívějšímu vymáhajícímu věřiteli bezúčinné, pokud by jeho exekuční nadzástavní právo bylo platné.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1930, R I 238/30.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost Kristiny H-ové, přikázal soud první stolice 28.177 Kč záložně v Č. jako nadzástavní věřitelce v pořadí pohledávky Kristiny H-ové vážnoucí pod C penízem 26.000 Kč. Rekursní soud k rekursu vymáhající věřitelky napadené usnesení potvrdil. Důvody: Stav věci jest tento: Podle snímku z notářského spisu ze dne 2. července 1910 bylo dne 4. července 1910 pod č. j. 549 na prodané nemovitosti vloženo zástavní právo pod pol. C 13 za pohledávku Kristiny H-ové, »nynější to strany povinné«, ve výši 26.000 Kč s přísl., které dosud z kněh pozemkových nebylo vymazáno. Práva vlastnického k prodané nemovitosti nabyta Kristina H-ová jednak dne 16. prosince 1911 č. d. 1304 na základě odevzdací listiny ze dne 13. října 1921 k jedné třetině, jednak sub pres